

คอลัมน์: เรื่องเดียว หลากประเด็น

โดย พิชัย เลิศสุวงษ์กิจ กรรมการสมาคมนักวิเคราะห์ และผู้อำนวยการฝ่ายอาวุโส
 บมจ. หลักทรัพย์.ธนชาติ email: pichai.ler@thnchart.co.th

เปิดพอร์ตที่ปรึกษาทางการเงิน

หลายท่านคงเคยแอบสงสัยว่า บรรดาที่ปรึกษาทางการเงินหรือผู้จัดการกองทุนที่มีหน้าที่คอยให้คำแนะนำและบริหารเงินให้เรา เอาเงินเก็บส่วนตัวไปลงทุนไว้ที่ไหนบ้าง ต่อไปนี่เป็นส่วนหนึ่งของคำตอบครับ และนักลงทุนทั่วไปก็สามารถนำไปปฏิบัติได้ครับ

ประการแรก เลือกลงทุนแบบมีแต้มต่อทางภาษีให้เต็มสิทธิก่อน อันได้แก่

-ซื้อประกันชีวิต ที่ให้ความคุ้มครองเหตุการณ์ไม่คาดฝัน และยังได้ผลตอบแทนอีกด้วย ทั้งนี้สามารถนำเบี้ยประกันชีวิตไปหักลดหย่อนภาษีสูงสุดได้ไม่เกิน 1 แสนบาทต่อปี

-ลงทุนในกองทุนหุ้นระยะยาว (LTF) และกองทุนเพื่อการเกษียณอายุ (RMF) ที่ให้สิทธิลดหย่อนภาษีสูงสุดไม่เกินกองละ 5 แสนบาท และไม่เกิน 15% ของรายได้ทั้งปี

-ลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ ทั้งนี้ดอกเบี้ยจากการกู้ซื้อบ้าน สามารถนำไปหักลดหย่อนภาษีสูงสุดไม่เกิน 1 แสนบาทต่อปี บ้านเป็นสินทรัพย์ชิ้นใหญ่สุดชิ้นหนึ่งในชีวิต นอกจากความสบายใจที่ได้เป็นเจ้าของแล้ว มูลค่าอสังหาริมทรัพย์จะเพิ่มขึ้นในระยะยาวอีกด้วย บรรดาที่ปรึกษาทางการเงินส่วนใหญ่มองหาอสังหาริมทรัพย์ทำเลงามๆ เนื่องจากมูลค่าจะเพิ่มขึ้นเร็วกว่า กรณีปล่อยเช่าก็หาผู้เช่าได้ง่ายกว่า และถ้าต้องขายก็หาคนซื้อได้ง่ายกว่าด้วย

หากสมมติให้ลงทุนใน LTF, RMF, ประกันชีวิต, และมีดอกเบี้ยซื้อบ้าน เต็มเพดานที่กฎหมายกำหนด จะหักลดหย่อนภาษีได้สูงถึง 1.2 ล้านบาท และสมมติต่อไปว่า ฐานภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาอัตราก้าวหน้าอยู่ที่ 30% กรณีนี้จะประหยัดภาษีได้ถึงปีละ 36 แสนบาท (คำนวณจาก 30% ของเงิน 1.2 ล้านบาท)

จริงอยู่ที่ LTF ทั่วไป ผันผวน เพราะเป็นกองทุนหุ้น จึงไม่มีใครรู้แน่ว่าจะกำไรหรือขาดทุนอย่างไรก็ดี การลงทุนระยะยาว 5 ปีขึ้นไป จะช่วยลดความผันผวนของผลตอบแทน กรณีที่มองตลาดหุ้นแท้จริง มีโอกาสเป็นขาลงยาว จะเลี่ยงไปลงทุนในกองทุน LTF ที่มีนโยบายป้องกันเสี่ยงโดยใช้ตราสารอนุพันธ์ เช่น ISMART-LTF ของ บลจ. วรรณ ทั้งนี้ก็เพราะว่าเป็นกองทุนที่มีนโยบายปิดความเสี่ยงหุ้นทั้ง 100% จึงเป็นทางเลือกของผู้ที่ต้องการประหยัดภาษี แต่ไม่ต้องการความผันผวนจากการลงทุนในหุ้น

ตั้งแต่ปี 52 เป็นต้นไป กองทุน LTF จะเปิดโอกาสให้ขาย หรือสับเปลี่ยนกองทุนได้บ่อยขึ้น บางกองทุนเปิดให้ทำได้ทุกวัน บางกองทุนก็ไตรมาสละครั้งเป็นต้น จากเดิมทำได้เพียงปีละ 2 ช่วงเท่านั้น การแก้กฎเกณฑ์นี้ทำให้ที่ปรึกษาทางการเงินมีความยืดหยุ่นในการปรับพอร์ต LTF ได้ง่าย

ขึ้น เช่น หากมองว่า หุ้นถูกมากแล้ว ก็สับเปลี่ยนจากกองทุน **LTF** ที่ปิดความเสี่ยง มาเป็นกองทุน **LTF** ที่มีหุ้นใกล้ **100%** เพื่อเปิดโอกาสในการรับผลตอบแทนช่วงตลาดขาขึ้น

ในทางกลับกัน หากมองว่า หุ้นมีโอกาสลงได้อีกมาก ก็ขายกองทุน **LTF** ที่มีหุ้นใกล้ **100%** หรือที่ไม่ปิดความเสี่ยงขาดลง (แม้จะยังถือไม่ครบ 5 ปีปฏิทินก็ตาม) จากนั้นสับเปลี่ยนมาถือกองทุน **LTF** ที่ปิดความเสี่ยงขาดลงแทน

ในส่วนของกองทุน **RMF** นั้น สามารถเลือกได้ 3 นโยบายลงทุน เรียงจากความเสี่ยงต่ำไปสูง อันได้แก่ ตราสารหนี้ตลาดเงิน ตราสารหนี้ และหุ้น บรรดาที่ปรึกษาทางการเงินมักใช้สิทธิเต็มที่ เพราะตระหนักว่า การเฉลี่ยรายได้ **15%** ของทุกปีในระหว่างที่มีงานทำ ไว้ใช้ใน **20** ปีหลังเกษียณ นั้นถือว่าไม่มากเกินไปอย่างแน่นอน

เช่นเดียวกับ **LTF** ที่ปรึกษาการเงินจะปรับพอร์ต **RMF** เป็นระยะ หากมองว่า หุ้นถูกมากแล้ว ก็สับเปลี่ยนจากกองตราสารตลาดเงินหรือตราสารหนี้ มาเป็นกองหุ้นทุน เพื่อเปิดโอกาสในการรับผลตอบแทนช่วงตลาดหุ้นขาขึ้น

ในทางกลับกัน หากมองว่า หุ้นมีโอกาสลงได้อีกมาก ก็ขายกองทุน **RMF** ที่มีนโยบายลงทุนในหุ้น จากนั้นสับเปลี่ยนมาถือกองตราสารตลาดเงินหรือตราสารหนี้

หมายเหตุ การสับเปลี่ยนกองทุน **RMF** สามารถทำได้ก่อนอายุครบ **55** ปี แต่ต้องนำเงินค่าขายทั้งหมดจากกองทุนหนึ่ง กลับเข้าไปลงทุนในกองทุน **RMF** อีกกองทุนหนึ่ง มิฉะนั้นอาจเสียภาษีก้อนโต (โปรดศึกษารายละเอียดก่อนนำไปปฏิบัติ และการโยกกองทุนอาจมีค่าใช้จ่าย)

สรุปว่า บรรดาที่ปรึกษาทางการเงินหรือผู้จัดการกองทุนส่วนใหญ่จะจัดสรรรายได้ **30-50%** ผ่านการลงทุนแบบมีแต้มต่อทางภาษีไม่ว่าจะเป็น **LTF, RMF, ประกันชีวิต** และ **อสังหาริมทรัพย์** เพื่อสร้างหลักประกันว่า จะมีเงินพอใช้ในวัยเกษียณ

ประการที่ 2 นอกเหนือจากการลงทุนแบบมีแต้มต่อทางภาษี บรรดาที่ปรึกษาทางการเงินจะจัดสรรเม็ดเงินส่วนที่เหลือกระจายออกไปยังกองทุนตราสารหนี้ตลาดเงิน ตราสารหนี้ หุ้น และทางเลือกอื่น เช่น กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ ทองคำ และสินค้าโภคภัณฑ์อื่น ทั้งนี้ นักการลงทุนจะขึ้นอยู่กับความสามารถและความพอใจที่จะรับความเสี่ยง ระยะเวลาในการลงทุน ตลอดจนข้อจำกัดในการลงทุน

ฟังดูก็คล้ายๆ กับที่เรารู้ เพียงแต่จะมีมิติการกระจายการลงทุนที่หลากหลายกว่า ทั้งในแง่ของสินทรัพย์ (**Asset Class**) ภูมิศาสตร์ อุตสาหกรรม และสไตล์การบริหาร กล่าวคือ

ในเชิงภูมิศาสตร์ อาจเลือกกองทุนที่ลงทุนเฉพาะในสหรัฐ ยุโรป ญี่ปุ่น ไทย หรืออเมอริจันมาร์เกต หรือ **BRIC** (บราซิล รัสเซีย อินเดีย จีน) เป็นต้น

ในเชิงอุตสาหกรรม อาจเน้นลงทุนในกองทุนหุ้นสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน หรือหุ้นที่เกี่ยวข้องกับน้ำ เทคโนโลยี หรือแม้กระทั่งหุ้นที่เป็นเจ้าของแบรนด์หรูๆ เป็นต้น

ในส่วนของตราสารหนี้ อาจเน้นเฉพาะตราสารหนี้ภาครัฐ หรือตราสารหนี้เอกชนที่ได้ **Investment Grade** คือที่ได้อันดับเครดิตตั้งแต่ **BBB-** ขึ้นไป หรืออาจไม่ลงทุนในหุ้นที่ออกโดยบางหมวดอุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มว่า กระแสเงินสดจะถูกกระทบอย่างรุนแรงจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำเป็นต้น

สำหรับสไตล์การบริหารเงินทุน อาจแบ่งได้กว้างๆ เป็น 2 ประเภท อันได้แก่ **Passive Management Style** และ **Active Management Style**

ในส่วนของ **Passive Management Style** ผลตอบแทนจะเกาะไปกับดัชนีที่ใช้วัดผลตอบแทน เช่น **SET50 Index** เป็นต้น ข้อดีคือค่าบริหารจัดการกองทุนจะถูกกว่า และไม่ต้องอาศัยฝีมือของผู้จัดการกองทุนมากนัก

ในส่วนของ **Active Management Style** ผลตอบแทนจะขึ้นอยู่กับฝีมือของผู้จัดการกองทุน ผลตอบแทนอาจดีกว่าหรือแย่กว่าดัชนีอ้างอิงก็ได้ แต่ค่าบริหารจัดการจะแพงกว่า

บรรดาที่ปรึกษาทางการเงินหรือผู้จัดการกองทุนตระหนักดีว่า ไม่มีใครเก่งตลอดเวลา ดังนั้นหากเป็นเม็ดเงินสำหรับการเทรดหรือลงทุนสั้นๆ ที่อาศัยเกาะไปกับตลาดหุ้นขาขึ้น มักใส่เงินกับกองทุนที่เป็น **Passive** เนื่องจากต้นทุนในการเข้าออกจะต่ำ และมั่นใจได้ว่า ผลตอบแทนจะเกาะไปกับดัชนีอ้างอิง นอกจากนี้อาจใช้เงินอีกส่วนหนึ่งเลือกลงทุนในหุ้นโดยตรงที่คาดว่า จะโดดเด่นเป็นพิเศษ

ส่วนการลงทุนระยะยาวนั้น ยังนิยมกองทุนที่มีสไตล์ **Active** เนื่องจากสามารถเลือกเฟ้นเฉพาะกองทุนที่สามารถสร้างผลตอบแทนได้สูงบนความเสี่ยงที่ใกล้เคียงกัน

นอกจากนั้นยังอาจเลือกเน้น **Value Stock** หรือ **Growth Stock** บ้างอาจให้ความสำคัญกับขนาดของหุ้นว่า เป็นหุ้นใหญ่ กลาง หรือเล็ก

ในส่วนของการลงทุนในกองทุนตราสารหนี้ นั้น ส่วนใหญ่มองว่า อัตราดอกเบี้ยได้ผ่านจุดต่ำสุดไป

แล้ว แม้จะไม่ปรับขึ้นเร็ว แต่ไม่เหมาะกับการลงทุนระยะยาว เนื่องจากเมื่อเศรษฐกิจเร่งตัวขึ้นอาจเป็นในอีก 2-3 ปี ข้างหน้า **Bond Yield** ที่กระดกขึ้น อาจสร้างผลขาดทุนให้กับผู้ถือตราสารหนี้ระยะยาว

ในภาวะที่อัตราดอกเบี้ยต่ำติดดิน ยังมีทางเลือกที่น่าสนใจคือกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ ที่ให้ผลตอบแทนเงินปันผลเฉลี่ยกว่า **10%** และหลายกองทุนยังมีโอกาสได้ส่วนต่างราคาอีกด้วย ปกติผลตอบแทนจากกองทุนอสังหาริมทรัพย์จะประเมินจาก **Bond Yield** ของพันธบัตร **10** ปี และบวกความเสี่ยงขึ้นไปอีก **4-5%** ซึ่งหมายความว่า ควรจะอยู่ที่ราว **8-9%** เท่านั้น

ทั้งนี้กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ประเภทสิทธิการเช่าควรรีให้อัตราผลตอบแทนจากเงินปันผลสูงกว่าของประเภทที่ได้ความเป็นเจ้าของ เนื่องจากประเภทแรกไม่ได้เงินต้นคืน ขณะที่ประเภทหลังมีโอกาสได้กำไรจากมูลค่าอสังหาริมทรัพย์ที่จะเพิ่มขึ้นในระยะยาว

นอกจากนั้น ยังมีทางเลือกอื่นเช่น กองทุนรวมทองคำ หรือสินค้าโภคภัณฑ์อื่นๆ โดยรวมแล้ว การลงทุนในทางเลือกอื่นอาจมีได้ถึง **10%** ของพอร์ตการลงทุน

โดยสรุป บรรดาที่ปรึกษาทางการเงินหรือผู้จัดการกองทุนจะเลือกลงทุนแบบมีแต้มต่อทางภาษีก่อน เงินส่วนที่เหลือจะถูกจัดสรรออกไปยังสินทรัพย์ที่หลากหลาย เพื่อกระจายความเสี่ยง ทั้งนี้จะมีการวัดผลตอบแทนและความเสี่ยงสม่ำเสมอ เพื่อปรับพอร์ตเป็นระยะ หัวใจของการบริหารอยู่ที่ **Asset Allocation** ครับ

ปีใหม่นี้อย่าลืมให้ของขวัญตัวเอง ด้วยการออมเงินให้ตัวเอง เพื่อจะเดินสู่เป้าหมายมีอิสรภาพทางการเงินก่อนวัยเกษียณ พบกันใหม่ปีหน้าครับ